

május 11. és október 8–18. között végeztünk terepbejárást. A területet a nyomvonalon 100–100 méteres sávban jártuk be, illetve adott esetben a lelőhely teljes kiterjedését meghatároztuk. A kijelölt terület 77,9%-át sikerült bejárni, a többi rész erdő, mocsár, gyepp miatt járhatatlan volt.

A falu közigazgatási határában egy szórványos cserepekkel jelzett őskori telep, falusias jellegű római település nyomát (55. lh.); egy szórvány leletekkel jelzett őskori telepet (59. lh.); valamint egy kiemelkedő földnyelven nagy kiterjedésű (200×300 m) felső paleolit (?), őskori és római kori telepet (60. lh.) találtunk.

A leletek a Janus Pannonius Múzeum gyűjteményébe kerültek.

KÁRPÁTI GÁBOR

253. Szendrő, Várhegy

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Kk, Kú

2001. július 16. és augusztus 12. között folytattuk a felsővár 1997-ben megkezdett feltárását. Az ásatást a Magyar Nemzeti Múzeum valamint Szendrő Város Önkormányzata finanszírozta.

Rendeztük a 2000-es feltárások területét. Rábontásokkal befejeztük a K-i udvaron nyitott szelvényekbe eső gödrök feltárását. A télen történt sajnálatos bolygatás miatt tisztáznunk kellett a megbolygatott Új-bástya K-i szárnyfalának, valamint a D-i és DK-i bástyákat összekötő várfal irányát. A D-i bástya K-i fala és a D-i kötőgát kötésben vannak, de a kötőgát alsó részének kissé eltérő iránya eltérő építési fázist sejtet. A bástya erősen kiugrott a hegy platójából, ezért falai mögé erős feltöltést halmoztak. A különféle (részben habarcsos, bontásból származó) feltöltési rétegek a megbolygatott területen jól megfigyelhetők. A vár pusztulása után a bástya K-i falát D-i irányban egyre mélyebben kiszedték. A D-i sarkon (kissé kimozdult helyzetben) megmaradt az armírozás legalsó faragott köve. A D-i fal K-i vége teljesen elpusztult. A fal további vonala a bolygatás miatt ráhalmozott több méter vastag feltöltés miatt nem kutatható. A bolygatás során a D-i bástya Ny-i oldalán is előkerültek falcsonkok, amelyek közül az egyik az Új-bástya átépítésénél igazolhatóan korábbi. E falak értelmezése további feltárások hiányában egyelőre nem megnyugtató. A D-i bástya K-i oldalán vastag, a 17. század utolsó harmadára keltezhető szemétréteget tártunk fel. A leletek között pecsétnyomó, gyűrű, üvegpohár-töredékek és az asztali- és főzőedények említhetők.

Az ásatáson részt vettek Ferenczi László, Halász Ágoston, Hajnal Zsuzsa, Mérei Dóra egyetemi hallgatók.

TOMKA GÁBOR

254. Szentendre, Kossuth Lajos utca 16.

(Pest megye) B, LT, Ró, Ú

2001. június 18-án jelentették a Pest Megyei Múzeumok Igazgatóságának, hogy tervezett épület földmunkái so-

rán római kori épület hypocaustum-oszlopai kerültek elő, amit a helyszíni szemlén megerősítettünk.

A boltíves pince K–Ny irányú, hosszanti fala D felől egy jól megépített, 60 cm széles római kori kőfalra támaszkodik, aminek metszete a lejáró K-i és Ny-i metszetfalában jól látszott. A fal egyértelműen római kori, mert D-i részén a metszetben hypocaustum szervesen csatlakozik hozzá. A faltól É-ra a 18–19. századi(?) pince építéskor megsemmisítették a római kori épület egy részét. Valószínű azonban, hogy a Kossuth Lajos u. 14. számú épület alatt folytatódik a római fürdő, mert Soproni Sándor 1949-ben és 1962-ben, úttest alatti csatornázáskor itt is észlelte a hypocaustum maradványait. A tervezett pincelejáró K-i metszetében római kori terrazzo-rétegek és egy hypocaustum-oszlop volt, a 60 cm széles falhoz csatlakozóan pedig egy sötét színű beásás metszete látszott, amelyből kelta cserepek kerültek elő. A beásás alját sajnos nem sikerült tisztáznunk, mert a pincelejáró alja a lelet előkerülésekor már le volt betonozva. A Ny-i metszetben több hypocaustum-oszlop mellett még egy boltíves fűtőcsatorna metszete is látszott, az oszlopok felett és alatt terrazzo-réteggel.

Az elbontott épület homlokfalának lebontása után tudtuk megkezdeni a feltárást. A felső, kemény réteg elbontása után egy kevert réteg következett sok állati csonttal és főleg néprajzi jellegű kerámiaanyaggal. A kevert réteg a terrazzo-padlóig tartott: a padlón fűtőtégla- és tegulatöredékeket, a fal felső részéről származó, díszes stukkópárkány-darabokat és lécdíszes, lábazatról származó stukkórétegeket találtunk. A padlón, a 60 cm-es, K–Ny irányú római faltól D-re, egy nagyobb törmelékcsomó stukkókból és feketére kormozódott (eredetileg fehér), színével felfelé lévő faldarabokból állt. E mellett egy kis, fehér alapon zölddel díszített freskötöredékek kerültek elő. A faltól D-re lévő terrazzo-padló szervesen csatlakozik a falhoz.

A feltárási területen két újabb, szintén 60 cm-es, római kori fal került elő, ezek derékszögben csatlakoznak egymáshoz: az egyik ÉNy–DK irányú, a másik ÉK–DNy. Ez utóbbiba van beépítve a boltozatos fűtőcsatorna. Sajnos, a K–Ny irányú falhoz való csatlakozást a pincelejáró építése során megsemmisítették. A terrazzo-padló ép részei a falak mentén találhatóak: ahol nem volt meg a terrazzo, ott lejjebb megtaláltuk a hypocaustum kőoszlopait. Az ÉNy–DK irányú fal az épület külső fala, attól D-re megtaláltuk a sárga földet, amelyben egy fekete, őskori beásás volt – ebből késő bronzkori, urnamezős kultúrába sorolható kerámia került elő. Itt a fal külső oldalához egy kötőanyag nélküli, kövekből rakott, ismeretlen korú(?) fal csatlakozik – itt a különféle csatornák, vezetékek és a ma is működő közműakna miatt nem tudtunk tovább kutatni. Ez a fal folytatódik a Kossuth L. utca 18. számú ház alatt is, tehát a fürdő azon a telken is folytatódik! Ugyanennek a falnak az épületen belüli oldalán, a hypocaustum égett rétegéből valószínűleg 3. századi római bronzpénz került elő.